

SENIORSKÝ KOUTEK

Ročník 24

Číslo 10

ŘÍJEN 2024

Domov pro seniory Třebíč
Koutkova – Kubešova
příspěvková organizace
Koutkova 302
674 01 TŘEBÍČ

Uvnitř tohoto čísla:

Ohlédnutí

Připravujeme

Přečetli jsme za vás

Příspěvky

Rok české hudby

Fotografie z akcí

Kdo vymyslel

Trénování paměti

Lidské osudy

Křížovky

Zasmějte se s námi

Kronika

Citáty

Individuální činnosti

Individuální činnosti

Dopolední kluby v hobby, ve školící místnosti, v atriu, v zahradě

Hudební dopoledne s dobrovolníkem p. Matějem v hobby nebo na DZR

Odpolední setkávání : posezení v „Cukrárně“, vycházky po okolí , skupinové předčítání

Skupinová cvičení na patrech

Knihovna ve 4. patře každý pátek v **9.00** hod.

Výlet na Sádek, ochutnávka burčáku- 11., 12. a 20. 9.

Návštěva kadeřnice – 16.9.

Navštívili nás dobrovolníci – 12.9. v 15.15 hod.

Důchody 16.9. od 10.00 hod. v kanceláři sociálních pracovníků

Odpoledne s hudbou. 25.9. ve 14.00 hod. H+H (Hermín Jireček a Honza Nosek)

Přednášky U3V – Zdravý životní styl – přednášející: RnDr. Jitka Macháčková **19.9.** a **26. 9.** v **10.00** a ve **13.00** hod.

Bohoslužba slova 14.9. ve 14.30 hod. v kapli sv. Josefa v 1. patře

Mše svatá 21.9. ve 14.30 v kapli sv. Josefa v 1. patře

P

P

Dopolední kluby v hobby, ve školící místnosti, v atriu, v zahradě

Hudební dopoledne s dobrovolníkem p. Matějem v hobby nebo na DZR

Odpolední setkávání : posezení v „Cukrárně“, vycházky po okolí , skupinové předčítání z knížek

Skupinová cvičení na patrech

Knihovna ve 4. patře každý pátek v 9.00 hod.

Návštěva kadeřnice – 16.10.

Navštívili nás dobrovolníci – 10.10. v 15.15 hod.

Důchody 15.10. od 10.00 hod. v kanceláři sociálních pracovníc

Odpoledne s hudbou. 22.10. ve 14.00 hod. H+H (Hermín Jireček a Honza Nosek)

Přednášky U3V – Zdravý životní styl – přednášející: RNDr. Jitka Macháčková **3., 17., a 31. 10.** v **10.00** a ve **13.00** hod.

Bohoslužba slova 16.10. ve 14.30 hod. v kapli sv. Josefa v 1. patře

Mše svatá 30.10. ve 14.30 v kapli sv. Josefa v 1. patře

Ohlédnutí za zářím

- Tvořivé dílny
- Cvičení paměti
- Canisterapie
- Hudební hodinky
- Kadeřnické služby a pedikúra
- Procházky
- Důchody – 16.9.
- Výlet na Sádek – 10.9.
- Kavárnička – 17.9.
- Setkání s dobrovolníky z Dukovan – 26.9.

Připravujeme v měsíci říjnu

- Sportovní hry
- Canisterapie
- Setkání s vedením domova – 3.10.
- Veletrh sociálních služeb – prezentace našeho domova v centru Moravia 7.10.
- Kadeřnické služby a pedikúra
- Hudební hodinky
- Důchody – 16.10.
- Harmonika paní Fialové
- Kavárnička – 23.10.
- Setkání s dobrovolníky z Dukovan- 24.10.

Mše svatá v měsíci ŘÍJNU
proběhne **9.10. a 22.10. ve 14.00** hodin
ve společenské místnosti ve druhém patře.
Slouží římskokatolický kněz **Václav Kříž**.

V letadle

Jistá dáma si koupila místenku do druhé třídy dálkového letu přes Atlantik. Jaké bylo však její nemilé překvapení, když ji posadili vedle muže tmavé pleti! Žena byla očividně naštvaná, ani nepozdravila a uraženě se posadila na své místo. To je

skandál! Sedět vedle někoho tak „nepříjemného“!

Při první obchůzce si okamžitě přivolala letušku a požádala ji o jiné místo. Stevardka se rozpačitě na muže tmavé pleti podívala, musel se cítit velmi trapně. Hleděl do země a nijak nereagoval.

„Letadlo je dost plné,“ pravila letuška, „ale zeptám se, zda by nebylo nějaké volné místo v první třídě“.

Ostatní pasažéři nevěřili svým uším a tvářili se pohoršeně. Dáma se chovala povýšeně a protivně a to, že jí bude vyhověno a dokonce by měla dostat místo v první třídě většině lidí v letadle samozřejmě vadilo. Ovzduší bylo napjaté a všichni čekali, jak posádka situaci zvládne.

Za několik okamžiků se letuška vrátila.

„Letadlo je opravdu docela plné, ale naštěstí jsem našla jedno poslední místo v první třídě. Musela jsem požádat kapitána o svolení, ale i on uznal, že je to správné, že bychom neměli nikoho nutit, aby seděl vedle tak nepříjemné osoby.“

Spolucestující vydechli zklamáním, tohle opravdu nečekali.

Dáma se zatvářila triumfálně.

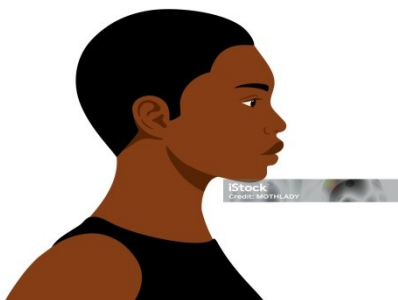
Potom se letuška obrátila k černému pánovi a řekla:

„Pane, buďte tak laskav a pojd'te za mnou, vaše místo je v první třídě. Kapitán se velmi omlouvá, že jste musel sedět vedle někoho tak nepříjemného.“

Všichni tleskali za úžasné vyřešení situace.

Kapitán a letuška dostali ten rok vyznamenání za

příkladné jednání při tomto letu.

Štěstí

Štěstí je vzdušný zámek
stavěný ze snů tvých,
jež překrásný má nádech
a z něhož slyšíš smích.

Ten zámek tvého snění
vždy trochu chatrný,
když představy se mění
po cestě přes trní.

Však nikdy nesmíš dopustit
aby jen kousek z něho spad.

Nikdy jej nechtěj opustit,
pak nepadne ti snad.

Ten zámek vystavěný
Pak nechtěj vlastnit sama,
jinak se v tobě změní
v sutiny pod nohama..

Báseň, kterou psala srdcem první láska..

Publikováno s laskavým svolením naší klientky paní A.Motyčkové

Rok české hudby

Josef SUK

(1874 – 1935)

Josef Suk byl český skladatel, houslista a pedagog, žák a zeť Antonína Dvořáka. Byl velkým lyrikem české hudby na přelomu pozdního romantismu a moderny 20. století. Spolu s Vítězslavem Novákem byl nejvýraznějším představitelem Dvořákovy kompoziční školy a jedním ze zakladatelů české hudební moderny.

Narodil se v Křečovicích do rodiny Josefa Suka a Emilie Viktoriny Kateřiny Leopoldy Sukové, roz. Baumanové. Měl 2 starší sourozence, bratra Antonína a sestru Emílii. V letech 1885 až 1892 studoval Suk na pražské konzervatoři hru na housle, později v mistrovské třídě Antonína Dvořáka. Společně se třemi spolužáky z konzervatoře založil r. 1892 České kvarteto, které dosáhlo světového významu. Působil v něm jak druhý houslista a absolvoval s ním po světě na čtyři tisíce koncertů.

Od r. 1922 byl na pražské konzervatoři profesorem mistrovské třídy skladby, čtyřikrát byl zvolen rektorem ústavu. K jeho žákům patřili mj. Jaroslav Ježek, Pavel Bořkovec a jeden rok před odchodem do Francie i Bohuslav Martinů.

R. 1898 se Josef Suk oženil s dcerou A. Dvořáka Otilií (viz obrázek), narodil se jim syn Josef, ale Otilie již čtyři roky poté (rok po svém otci) zemřela na následky vrozené srdeční vady. Tato událost ovlivnila obsah jeho další tvorby.

Vnukem Josefa Suka byl houslista a violista Josef Suk mladší (+2011), druhým vnukem je básník a esejista Jan Suk. Suk byl znám jako měkký a citově založený člověk plný vřelosti k druhým lidem, což jsou vlastnosti, které se podstatně odrážejí i v jeho dílech. Proto také velmi těžko nesl zaujaté útoky proti Antonínu Dvořákovi i proti němu samotnému, vedené skupinou kritiků v čele se Zdeňkem Nejedlým. Byl to český literární kritik, hudební historik, muzikolog a ministr školství. Zároveň však i politik a kulturní ideolog komunismu Gottwaldovy vlády (známý pod hanlivou přezdívkou Rudý dědek), který Sukovu a Dvořákovu tvorbu neuznával na úkor „pokrokové“ smetanovské linie. Tyto útoky vyústily až v potupná nařčení a několikrát přivedly Josefa Suka až na pokraj nervového zhroucení.

Jednou z příčin nepřátelství mezi Sukem a Nejedlým údajně bylo, že dcera Antonína Dvořáka Otilie dříve Nejedlého odmítla a provdala se právě za Suka.

Jinak se Suk ze strany české veřejnosti těšil značné obecné úctě a dostalo se mu nemalých poct včetně čestného doktorátu filosofie, který mu udělila Masarykova univerzita v Brně. Na Letních olympijských hrách 1932 konaných v Los Angeles obdržel za pochod *V nový život* stříbrnou medaili.

Sukovu tvorbu lze rozdělit do dvou období, mezi nimiž tvoří předěl úmrtí A. Dvořáka r. 1904 a Sukovy ženy o rok později.

Už od raných děl se projevuje Sukova lyričnost, citovost a zvuková malebnost jeho myšlení. Do prvního období tvorby patří *Smyčcová serenáda Es dur*, kterou napsal v 18 letech, jeho osobní pojetí vyniká v klavírní tvorbě i komorních skladbách, např. *Klavírní kvartet a moll*. Milníkem a stěžejním dílem prvního období je scénická hudba k Zeyerově dramatické pohádce *Radúz a Mahulena*, která byla použita i ve stejnojmenném filmu Petra Weigla z r. 1970 s Janem Třískou a Magdou Vašáryovou v hlavních rolích. Sukovy prožitky štěstí z naplněného vztahu s Dvořákovou dcerou se projevují i v jeho dalších dílech, např. *Pod jabloní* či *Jaro* složené po narození synka a *Letní dojmy*. Symfonická báseň *Praga* má být oslavou našeho hlavního města.

Po tragických událostech v rodině nastává druhé období Sukovy tvorby. Vyrovnává se v ní s otázkami osudu a smrti a usiluje o vyjádření pozitivního smyslu bytí. Tak vznikla čtveřice symfonických děl. Smuteční *Asrael* věnoval zesnulým A. Dvořákovi a své ženě Otilii. Následuje pětivětá hudební báseň *Pohádka léta*. Monumentální symfonickou báseň *Zrání* píše pět let, *Epilog pro sóla, sbory a orchestr* dokonce 13 let. Doplnuje je Sukova vrcholná klavírní lyrika – cykly *O matince*, kde pomocí tónů vypráví synkovi o zemřelé mamince, *Životem a snem*, *Ukolébavky* a *O přátelství*. Kromě díla Julia Zeyera se inspiroje i poezií Antonína Sovy a Otokara Březiny.

Josef Suk zemřel r. 1935 v Benešově a je pochován v rodných Křečovicích.

Sukovu tvorbu u nás i ve světě propagovali umělci jako Libor Pešek, Jiří Bělohlávek, Rafael Kubelík, Václav Talich a další. Za nejzasvěcenějšího interpreta Sukových houslových skladeb byl skladatelův vnuk Josef Suk mladší (viz obrázek).

Výlety na Sádek, ochutnávka Burčáku. Poprvé

Podruhé.

Potřetí.

Přednáška Univerzity třetího věku. Téma přednášek: Zdravý životní styl.

Pečeme štrůdl z jablek z naší zahrady.

Ruské kuželky v atriu.

Pondělní dopoledne s panem Matějů.

Kavárnička spojená s oslavou obyvatel narozených v září.

Hudba: H+H p. Hermín Jireček a p. Jan Nosek

V hobby místnosti se denně věnujeme ruční práci.

Připravujeme výrobky na vánoční jarmark.

Posezení v „cukrárně“ při kávě nebo čaji.

Na Sádek na burčáček..

..a do pizzerie na chlebíček

A pak trochu pracovat

Kavárnička

Po obědě na kus řeči, ale ani tady ruce nezhálají

Zvěčnělé vzpomínky

Zářijoví oslavenci

Podzimní
sázení

Dobrovolníci z Dukovan

Mezigenerační setkání s novými dětmi

Diplom jsme dostali za naši činnost v projektu
Mezigenerační setkávání

S dětmi jsme si zasportovali

Canis nás baví

Poslední český král

Karel I. byl rakouský císař a český král, ale také obyčejný milující manžel a otec. Na trůn nastoupil v té nejtěžší možné době právě zuřící 1. světové války, na jejímž konci přišel o vše.

Karel I. se ujal vlády nad mnohonárodnostní říší krátce po smrti svého prastrýce a rakouského císaře Františka Josefa I. Po staříčkém mocnáři, který na trůně seděl úctyhodných 68 let, zdědil jeho politicky málo zkušený příbuzný vyčerpanou monarchii zmítající se v krvavých válečných bojích. Na přední příčku v žebříčku nástupnictví se přitom mladý arcivévoda dostal teprve poté, co atentátník Gavrilo Princip zavraždil v roce 1914 jeho strýce Františka Ferdinanda d'Este, který měl sice syny, ale kvůli svému nerovnorodému manželství nemělo žádné z jeho dětí nárok na rakouskou korunu.

Karel se narodil 17. srpna 1887 jako nejstarší mužský potomek světáckého arcivévody Otty, jehož otcem byl mladší bratr Františka Josefa I. Karel Ludvík. Vyrůstal pod křídly své hluboce zbožné matky Marie Josefy Saské, která mu vštípila celoživotní kladný vztah ke katolické víře. Studium posledního rakousko-uherského panovníka, pod

Kdo vymyslel ...

jehož vládu spadaly také české země, proběhlo ve Vídni, ale i v Praze, kde ho vzdělávali profesori z tehdejší Karlo-Ferdinandovy univerzity, kteří za inteligentním a nadaným aristokratem docházeli na Pražský hrad, kde v té době bydlel.

Naše hlavní město nebylo jediným místem v Čechách, v němž Karel během svého krátkého života sídlil. Nejvíce si zamiloval středočeský Brandýs nad Labem a zdejší renesanční zámek, který se dokonce rozhodl v roce 1917 koupit. Mezi místním obyvatelstvem se dobrosrdečný Habsburk těšil značné oblibě, za kterou jistě mohla i jeho dobrá znalost češtiny a nenucené civilní chování. Rád se zastavil na ulici s obyčejnými lidmi, prohodil s nimi pár slov, a i přes své postavení se nikdy nad nikým nepovyšoval.

Náplní Karlových všedních dnů se stala kariéra u armády, která čekala na většinu mužů z habsbursko-lotrinského rodu. Na rozdíl od Karlova strýce Františka Ferdinanda d'Este se volba jeho nevěsty setkala se všeobecným souhlasem. Zita Bourbonsko-Parmská totiž pocházela z dříve vládnoucí rodiny parmských vévodů a její matka byla dcerou portugalského krále, což z tmavovlasé pohledné princezny činilo ideální manželku člena jednoho z nejvýznamnějších evropských panovnických dvorů. Brzy po slavnostním zasnoubení urozeného páru se 21. října 1911 v rodinném sídle Schwarzau v Dolních Rakousích konala svatba, ze které dokonce existuje unikátní filmový záznam. Zamilovaní novomanželé si poté užívali čas líbánek, během kterých cestovali po okolí panství na kolech nebo v autě. Vypravili se také na Jadran a těšili se z téměř bezstarostného života, který narušil až šokující sarajevský atentát, jenž zanedlouho změnil osudy milionů lidí na celém světě.

Karel se aktivně účastnil bojů, a to i po svém nástupu na trůn v listopadu 1916. Jako jeden z mála panovníků tak na vlastní kůži prožil hrůzy války. Jeho pokusy o ukončení bojů se však bohužel nezdařily, za což do jisté míry mohla mimo jiné i císařova politická nezkušenost. Když na povrch vyplul skandál o Karlových tajných mírových jednáních za zády německého spojence, začal panovník ztrácet všeobecnou důvěru a Rakousko-Uhersko se nevyhnutelně řítilo ke svému konci, který přišel po

Kdo vymyslel ...

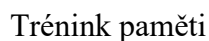
mohtné vlně sociálních nepokojů v roce 1918, kdy se habsburská říše definitivně rozpadla. Císař Karel byl poté nucen opustit nejen rakouský trůn, ale i celou svou rodnou zemi.

Po vzniku Rakouské republiky se poslední český král spolu s manželkou a dětmi uchýlil do švýcarského exilu. Protože se však rovnou dvakrát neúspěšně pokusil znovuzískat vládu alespoň v Uhrách, rozhodly západní mocnosti o jeho vyhoštění až na daleký portugalský ostrov Madeira. Na jeho pobřeží připlul koncem roku 1921 a na několik měsíců se usadil v jednom tamějším luxusním hotelu. V únoru 1922 se Karel rozhodl přijmout velkorysou nabídku movitého bankéře Louise da Rocha Machado, který dal císařské rodině k užívání svou letní vilu. Jeden z nejoblíbenějších Habsburků své doby se z madeirského vyhnanství už nikdy nevrátil. 1. dubna 1922 zde bývalý císař a král zemřel v pouhých 34 letech na chřipku.

Muž, který je dnes hlavou kdysi vládnoucího rodu, nese stejné jméno jako náš poslední panovník. Karel Habsbursko-Lotrinský má však se svým císařským dědečkem společného mnohem více. Třeba i podobu. Bývalý rakouský politik, který část života zasvětil ochraně památek a kulturního dědictví, byl v druhé polovině 90. let poslancem Evropského parlamentu za Rakouskou lidovou stranu. Je synem nejstaršího potomka Karla I., Otty, který se v 60. letech vzdal veškerých nároků na trůn a působil jako europoslanec, novinář, spisovatel a publicista. Ottova osobnost je inspirací i jeho vnukovi Ferdinandovi Zvonimírovi. Právě sedmadvacetiletý sympatický aristokrat a úspěšný automobilový závodník mohl být jednou naším králem, kdyby se v roce 1918 rakousko-uherská říše nerozpadla. Ale historie tomu chtěla jinak.

Ferdinard Zvonimír

POPLETENÁ ZVÍŘATA

V uvedených slovech pozměňte jedno písmenko tak, aby vznikl název zvířete.

rok

malba

selen

kopr

blok

kobka

kolek

šiška

čepice

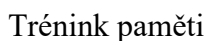
úhor

série

minule

papír

24

K přídavným jménům z levého sloupce přiřaďte podstatná jména z pravého (vybírejte ta slovní spojení, která jsou pro daná přídavná jména typická).

1. kanadský	a) halušky	14. sicilská	n) tequilla
2. italská	b) sauna	15. švédský	o) ptáček
3. vídeňský	c) ovčák	16. tokajské	p) hospodářství
4. španělský	d) klíč	17. polský	q) sýr
5. americký	e) čaj	18. japonská	r) káva
6. mexická	f) elektronika	19. německý	s) srub
7. jamajský	g) valčík	20. belgické	t) pomeranče
8. kubánské	h) pralinky	21. francouzský	u) rum
9. brazilská	i) zed'	21. finská	v) mafie
10. skotská	j) zmrzlina	22. holandský	w) pastevec
11. anglický	k) guláš	23. mongolský	x) fiat
12. maďarský	l) stůl	24. čínská	y) whisky
13. turecké	m) fotbal	25. slovenské	z) víno

(Řešení: 1-s, 2-j, 3-g, 4-o, 5-m, 6-n, 7-u, 8-t, 9-r, 10-y, 11-e, 12-k, 13-p,

14-v, 15-l, 16-z, 17-x, 18-f, 19-c, 20-h, 21-d, q, 22-b, 23-q, 24-w, 25-i, 26-a)

Příběhy našich klientů píše sám život. Dovolila jsem si zaznamenat vyprávění naší klientky paní Marie Procházkové.

Můj manžel umřel v 60 letech. Měl rakovinu a ještě prodělal dvě mrtvice a do třetice dostal Parkinsonovu nemoc. Bydleli jsme tenkrát ve čtvrtém poschodí panelového domu v Třebíči. Manžela jsem již opatrovala sama doma. Bylo jasné, že by se manžel už po zbytek života nedostal ven, proto jsme koupili chalupu v Nové Vsi, tam jsme se přestěhovali a vlastně spolu i dožili. Nebyla to lehká doba, každé ráno jsem musela zatnout zuby a tvářit se vesele, aby manžel neměl pocit, že je mi na obtíž nebo že to psychicky nezvládám. A tehdy jsem vlastně začala skládat básně, abych se tomu nepoddala, abych to zvládla.

„Je mně smutno na duši, zas jsem v tom až po uši.

Z života se radost ztrácí, blýská se na horší časy.

Nemoci nám berou sílu, lásku, touhu a chuť k dílu.

Stáří vybírá si daň, tak se tedy holka braň.“

Náhodou jsem se dozvěděla, že pro tyhle případy existuje hospicová služba. A byla to veliká výhra. Pan primář jezdil k nám, sestřičky pravidelně pomáhaly, byla to pro mě neskutečná úleva. Profesionální ruce jsou zkrátka k nezaplacení. Mají i různé pomůcky, které manželovi ulevovaly v péči o tělo, léky, které utlumily nejhorší bolest. Pak ovšem přišlo to co muselo přijít. Den, kdy můj milovaný muž odešel. Byli u nás zrovna sestřičky i pan primář. Manžel je všechny poprosil, jestli by nás mohli nechat o samotě. A pak jsme se s mužem drželi za ruce a znovu si vyznali lásku a říkali si krásná slova. A můj muž pak už zavřel oči a zanedlouho umřel. Následující hodiny, dny, pro mne byly jako ve snu. Naštěstí mi z hospice pomohli a poradili i s věcmi okolo pohřbu.

Dnes už se na to dívám tak, že jsme měli s manželem velké štěstí, že jsme se našli, prožili spolu nádherný život a že jsme spolu zůstali do poslední chvíle.

Osud

Osud míchá karty, my hrajeme.

Někdy je to k pláči,

Někdy se i smějeme.

My hrajeme, jak to jde.

Karty jsou však osudné.

Jednou se nám poštěstilo, jindy zase přitížilo.

Uměli jsme zvednout hlavu, přeskakovat překážky.

Dneska už se naše těla unavila, zlenivěla.

S námi stárnou kamarádi, naši pejsci milovaní,

Ani jejich skotačení, jako dříve bylo, není.

Láska

Nevím, jak to v lásce chodí,

Čím se lidé přitahují,

Někdy je to velké přání,

Někdy je to jenom zdání,

Někdy je to varování,

Někdy je to milování.

Lidé už však nevědí,

to proto, že je to hra

Jenom pro ty pravé dva.

Paní Procházková dále vypráví:

Jako dítě jsem dostala zánět mozkových blan. Ohluchla jsem na jedno ucho a špatně viděla na jedno oko. Tatínek si myslel, že bych si mohla sluch vycvičit hraním na housle. V první třídě, kterou jsem na doporučení musela opakovat, jsme měli pana řídícího. Nebyl hodný, hlavně si nešel pro ránu daleko. Rád používal rákosku, kterou tloukl děti po prstech.

Do třídy nastoupil chlapec slavného muzikanta pana Sekery. Tento pán hrál na varhany ve Slatiňanech v kostele a vlastně ve všech kostelích široko daleko. Pepíček byl nadaný po něm, hrál v šesti letech krásně na housličky. Jednou jsme ve vyučování měli ukazovat písmenka, já v té době už četla celé pohádky. A Pepíček už taky znal všechna písmenka. Pan řídící viděl, že si špitáme, vzal rákosku a začal Pepíčka mlátit přes ruce. Já jsem se přihlásila a řekla jsem: „Prosím, pane řídící, až já budu učitelka, tohle dělat nebudu. Vy bijete Pepíčka po ručičkách a on je má tak šikovný a na housle umí hrát líp než vy.“

Pan řídící si pozval tatínka do školy. Já zůstala sedět na chodbě, ale dveře zůstaly otevřené a to víte, že jsem měla uši jak lopouchy, aby mi nic neuteklo. A pan řídící řekl tatínkovi: „Bedřichu, no představ si, co udělala ta tvoje chytrolína..řekla, že nemám mlátit Pepíčka a že hraje na housle líp než já!“

A náš tatínek mu povídá:“ Ty, Vojto a neměl by ses zamyslet nad tím, jestli náhodou ta chytrolína neměla pravdu?“

A tím celá záležitost skončila. Ale od té doby se pan řídící už nikoho ani nedotkl. A co se stalo s Pepíčkem? Stal se vynikajícím houslistou v Moravské filharmonii.

11letá dívka se stala multimilionářkou

Vynalezla hrnek, který pomohl jejímu dědečkovi s Parkinsonem

Pro lidi trpící Parkinsonovou chorobou je těžké udržet v ruce obyčejný hrnek

Inovace často přichází z nečekaných míst, a tak tomu bylo i v případě jedenáctileté dívky Lily Bornové. Její dědeček trpěl Parkinsonovou chorobou a jednoduché úkony, jako je pití z hrnku, se pro něj staly výzvou. Jeho vnučka se rozhodla najít řešení, které by dědečkův každodenní život zjednodušilo.

Školačka, která vymyslela speciální hrnek pomáhající lidem s Parkinsonovou chorobou, dosáhla s nápadem mezinárodního úspěchu.

Lily si ve svých devíti letech všimla, že dědeček při pití z běžného hrnku často rozlívá tekutiny kvůli třesu rukou způsobenému Parkinsonovou chorobou. Namísto přehlížení problému se malá Lily pustila do navrhování hrnku, který by byl stabilnější. Výsledkem byl první prototyp hrnku s třemi nožičkami, které zabraňovaly převrácení.

Jednoduchý, ale účinný nápad zaujal Lilyina otce, který se rozhodl hrnek komercializovat. Spustil crowdfundingovou kampaň, jejíž úspěch předčil očekávání – stovky lidí po celém světě projevily zájem o praktický vynález. Výroba hrnku se tak rozběhla a hrnek se začal prodávat pod názvem "Kangaroo Cup" (Klokaní hrnek).

Původní verze hrnku byla vyrobena z plastu, ale později Lily a její otec přešli na keramiku, která byla zpočátku považována za vhodnější materiál. Nicméně kvůli křehkosti keramiky se nakonec rozhodli vrátit k plastu, tentokrát ale vybrali materiál odolnější a pevnější, který splňoval všechny požadavky na funkčnost a bezpečnost. Nová verze hrnku byla nejen odolná, ale také praktická pro každodenní používání.

Díky svému inovativnímu designu a praktičnosti se hrnek stal nezbytnou pomůckou pro mnoho lidí s pohybovými obtížemi včetně těch s Parkinsonovou chorobou. Stabilní základna a ergonomické rukojeti přispívají k tomu, že je hrnek snadno uchopitelný a jeho převrácení je téměř nemožné.

Od roku 2014 se prodaly tisíce těchto hrnků a zájem o ně stále trvá. Lily, dnes již dospělá žena, nadále řídí svou společnost Imagiroo, která se zaměřuje na výrobu těchto hrnků a další inovativní produkty. Během let se podařilo prodávat hrnky ve dvou verzích – keramické i plastové – a poslední verze z nerozbitného plastu je oblíbená nejen u lidí s Parkinsonovou chorobou, ale i u dětí a dospělých, kteří ocení praktický design.

Lilyin úspěch však není jen o komerčním prodeji. Její vynález skutečně zlepšil kvalitu života mnoha lidí, kteří se potýkají s každodenními obtížemi způsobenými zdravotními problémy. Díky stabilnímu designu hrnku mohou lidé s třesem rukou či sníženou motorikou opět získat větší nezávislost při pití.

Klokaní hrnek je založen na jednoduchém, ale účinném principu. Tři nožičky umístěné na spodní straně hrnku vytvářejí širší základnu, která zajišťuje stabilitu a minimalizuje riziko převrnutí. To znamená, že i když uživatel třese ruce, hrnek zůstane pevně stát na místě.

Dalším důležitým prvkem jsou ergonomické rukojeti, které usnadňují uchopení a manipulaci s hrnkem. Pro lidi s omezenou motorikou je tato vlastnost klíčová, protože umožňuje pevnější uchopení a menší námahu při držení hrnku. Díky tomu se snížila pravděpodobnost rozlití a zvýšila komfortnost užívání.

4. Vylušti tajenku.

1. Nadřazené slovo ke slovům komár, včela a vosa.

2. Při odchodu musím _____ dveře.

3. Malý hlodavec.

4. Jedovatý had žijící u nás je ...

5. Hra, kdy k sobě řadíme kostky
se stejným počtem teček, se nazývá....

6. Nejedovatý had na U.

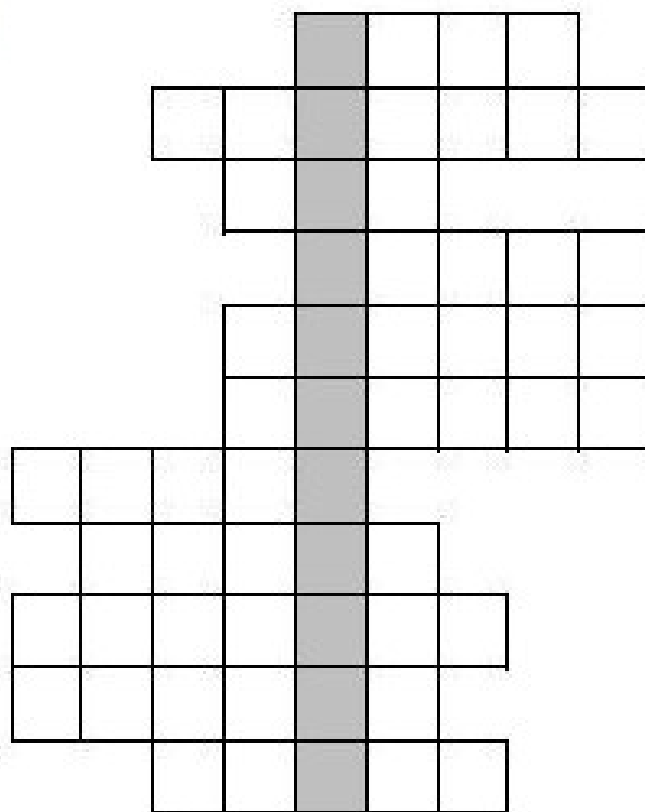
7. Ten, kdo je v něčem velmi dobrý, je m....

8. Medvídek m...

9. Mít někoho velmi rád.

10. Věc, pomocí které se hraje na housle.

11. Jméno kočky na M.

TAJENKA: _____

om____vat nádobí

velký nesm____sl

m____nerální voda

čas m____jí

M____rkova mam____nka

zlom____slný kluk

bílá m____ska

velký om____l

nam____šlená dívka

šedá m____ška

špinavé um____vadlo

voňavé m____dlo

výborná m____šlenka

zapnutá m____čka

kulatý m____ček

~~~~~

Tygři mají pruhovanou srst. To ví každý. Věděli jste ale, že mají...

32

Pro zasmání...

Kdyby jste mohli zachránit umírajícího profesora matematiky nebo učitelku němčiny, šli by jste raději do hospody nebo na fotbal?

Učitel vypráví ve škole dětem o škodlivosti alkoholu.

Příkladem jim uvádí situaci ze života zvířat.

"Kdyby jste před osla postavili jedno vědro s vodou a druhé s alkoholem, z kterého by se napil?"

"Z vědra s vodou," křičí děti.

"A proč?" táže se dál kantor.

Přihlásí se Pepíček:

"Protože je to osel!"

"Děti, řekněte alespoň nějakého savce..."

"Prosím, komár."

"Kdo z vás mi řekne, k čemu nám slouží dřevo?" ptá se učitelka ve škole.

Pepíček se hlásí:

"... prosím z něho se vyrábí stromy!"

Muž jede po dálnici, když se za ním náhle objeví policejní auto.

Chlápek si pomyslí: "Mám Ferrari, ujedu mu!" 160, 180, 220, pak si to přece jen rozmyslí: "Přece se nezabiju." Zastaví a počká, až k němu dojde policajt. Policajt si vyžádá jeho doklady a povídá: "Už jsem slyšel úplně všechny výmluvy, ale mám dneska dobrou náladu, takže když mi řeknete něco, co ještě nikdo nezkoušel, nechám vás jet."

Chlápek povídá: "Jsou to dva dny, co mi manželka utekla s policajtem, myslel jsem, že jste to vy a vezete mi ji zpátky."

... "Dobře jed'te!"

Manžel přijde domů až ráno a žena se ho ptá: "Kdes byl? Vždyť jsi šel jenom vyzvednout peníze ze spořitelny?"

"No právě, celou noc mě vyslýchali policajti. Jak tě napadlo dát na vkladní knížku heslo - peníze nebo život?"

"Že manžel kašle a chrápe? V jeho věku kašlou a chrápou všichni muži. S tím se nedá nic dělat," praví lékař.

"No jo, ale ten můj kašle na mě a chrápe s jinou."

Manželé si prohlížejí hrad. Dojdou ke hradní studni a průvodce říká:

"Ta studně je hluboká 50 metrů a říká se, že kdo do ní hodí minci a něco si přeje, tak se mu to splní." Manžel tam hodí korunu, manželka se nahne za ní a přepadne dolů. Manžel povídá: "No ne, ono to opravdu funguje."

A vibrant bouquet of flowers featuring large pink roses, smaller red and yellow roses, and clusters of purple and white flowers, all tied together with a green ribbon.

Přejeme vše nejlepší, hodně zdraví, štěstí, lásky a spokojenosti.

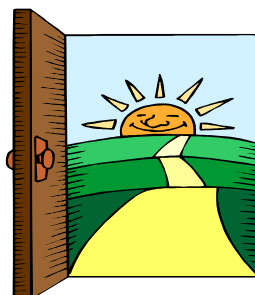
paní Kuchaříková Jarmila

Paní Anna Zvěřinová
Paní Božena Treterová
Pan Josef Chmelka
Pan Petr Havelka

Vítáme nové obyvatele:

Paní Marii Procházkovou

- **Až půjdu do důchodu, budu žít ze svých úspor.
Co však budu dělat druhý den, to fakt netuším!**
- **Bankér je člověk, který vám zapůjčí deštník, když svítí slunko, a chce jej zpátky, když začne pršet.**
- **Nikdy se nevzdávej, obvykle odemkne dveře poslední klíč ze svazku. *Paulo Coelho***
- **Nezáleží na tom, kolik toho máme, ale jak si to užíváme.**
- **Přestaň se snažit dělat šťastné úplně všechny. Nejsi čokoláda.**
- **V drobných věcech se spolehni na rozum, ve velkých věř srdci.**
- **Člověk, který nedělá chyby, je člověk, který nikdy nedělá nic.**
- **Čím jsme starší, tím je náš vánoční seznam přání kratší. Protože si více přejeme věci, které za peníze nekoupíme.**
- **V životě mě trápila spousta věcí, z nichž většina se nikdy nestala. *Mark Twain***

Koutkova - Kubešova

Redakční rada: Macáková Alena, Poskočilová Romana, Bergerová Jarmila,
Zetzelmannová Svatava
(zaměstnanci domova)

Redakční rada nezodpovídá za obsahovou stránku příspěvků

SENIORSKÝ KOUTEK

Vydává: Domov pro seniory Třebíč, Koutkova - Kubešova, příspěvková organizace
Koutkova 302, Třebíč